

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo
postmottak@finans.dep.no

Landbruks- og matdepartementet
Landbrukspolitisk avdeling
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo
postmottak@lmd.dep.no

Oslo, 9. februar 2005

HØRING - FORSKRIFT OM TOLLNEDESETTELSE FOR LANDBRUKSVARER SOM GJENINNFØRES ETTER BEARBEIDING I UTLANDET

1. INNLEDNING

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 16. desember 2004 ref 00/948 SA GHD/rla.

Innledningsvis bemerkes at Konserverfabrikkenes landsforening har nær sagt samtlige industrielle produsenter av bær og grønnsaker i Norge som medlemmer. Vår industri har i hovedsak basis i norsk landbruksproduksjon, og har særlig næringspolitisk betydning på Vestlandet ved avtak av norske bær, men også av ca. 23.000 tonn med grønnsaker fordelt på ulike distrikter.

Medlemmene benytter ca. 10.000 tonn råvarer av jordbær, bringebær og solbær. Ca. 8.000 tonn med eplesaftkonsentrat og ca. 23.000 tonn med grønnsaker. Grønnsakene har i all hovedsak basis i norske råvarer, mens produksjon av syltetøy og solbærprodukter, samt eplesaft dels er basert på suppleringsimport med hjemmel i Konserverforskriften.

2. GENERELLE MERKNADER

Styret er enig i at den nåværende forskrift skal innskjerpes. Styret er imidlertid av den oppfatning at det ikke bør innføres forskrifter som medfører at konserverindustrien blir

forskjellsbehandlet i forhold til annen industri idet vår industri dermed vil konkurrere med produsenter som har gunstigere ordninger i forhold til våre rammebetingelser. Dessuten må det også være slik at industrien skal sikres like rammevilkår som våre utenlandske konkurrenter har.

Norsk konserverindustri er i større grad enn tidligere utsatt for konkurranse fra utlandet. Som et aktuelt eksempel kan nevnes LIDL som annonserer i disse dager bringebærsyltetøy til kr. 6,40 pr. kg, mens deres sedvanlige pris har vært kr. 12,90. Begge priser kan ikke norsk industri konkurrere mot. Riktignok har LIDL kun 35% bær i sitt produkt, og en suktermengde på ca. 47%, noe som i seg selv medfører at firmaet ikke har lov til å benevne produktet for syltetøy idet dette er i strid med syltetøyforskriften. Vi har tatt dette opp med Mattilsynet, og viser kun dette som eksempel på konkurransesituasjonen.

Dessverre ser vi en gradvis nedgang i forbruk av råvarer til syltetøyproduksjon. Særlig gjelder dette bringebær med et fall på ca. 20% i inneværende sesong for innkjøp av bringebær. LIDL's inntok på det norske marked vil sannsynligvis forsterke dette. Dette medfører at norsk industri stadig må søke nye muligheter hvor gjeldende ordning - som nå stoppes, var en av disse.

Til spørsmålet om nasjonal produksjon er styret av den oppfatning at en vesentlig del av denne må være knyttet til norsk industriell produksjon med råvaretilgang etter Konserverforskriften både når det gjelder for kjøp av norsk vare og tildeling av ITT. Dermed sikrer man avtak av norsk vare.

Når styret anfører at man med nasjonal produksjon forutsetter at en vesentlig andel av det industrielle avtak skal foregå i Norge, betyr dette også at må det åpnes muligheter for at industrien skal kunne gå nye veier der dette er rasjonelt med produksjon av en del av varespektret som det ikke er industrielt forsvarlig å produsere i Norge. Et hovedpoeng må imidlertid være at slik produksjon ikke skal være konkurransevidende i forhold til norsk produksjon av samme type vare.

En slik mulighet vil også kunne skjerpe den industrielle utvikling i Norge. Dette bør forskriften ikke stenge mulighetene for. Tvert om kan dette også gi ytterligere incitament til videreutvikling og økt marked av landbruksprodukter som vi ellers ikke kan ha mulighetene for å prøve ut. Et eksempel på dette er industriens produksjon av innsatsvarer til yoghurt, råvarer som før ble importert. Åpning av mulighetene kan således også medføre økt nasjonal industriell produksjon.

Dette brev sendes som e-post og i ordinær post avgitt innen høringsfristens utløp.

Med vennlig hilsen
KONSERVESFABRIKKENES SERVICEKONTOR
For styret

Jan Tormod Dege